

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/170/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115010966
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2115010966.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Mariána Jarábka a JUDr. Jána Mihala, v trestnej veci proti odsúdenému K. Z., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave pod sp. zn. 2PP/116/2015 zo dňa 06.07.2015, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29.10.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného K. Z., nar. XX.XX.XXXX, sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu v Trnave pod sp. zn. 2PP/116/2015 zo dňa 06.07.2015 tento (okresný súd) podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. žiadosť odsúdeného K. Z., nar. XX.X.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Z odôvodnenia uznesenia okresného súdu vyplýva, že tento (okresný súd) rozhodol negatívnym výrokom na základe skutočností vplyvných z príslušných v spise nazhromaždených poznatkov. Tieto (oboznámené dôkazy) vyplývajú jednak z hodnotiacej správy riaditeľa ústavu, kde odsúdený trest vykonáva, ako aj s ohľadom na samotnú osobu odsúdeného.

V tomto kontexte okresný súd v napadnutom uznesení poukázal jednak na referencie pozitívne viažuce sa k aktuálne vykonávanému trestu u odsúdeného K. Z., kde je zrejmé, že si svoje pracovné povinnosti plní svedomite. Svedčí o tom aj tá skutočnosť, že bol 7-krát disciplinárne odmenený. Naopak disciplinárne potrestaný nebol. Z príslušnej (hodnotiacej správy) je zrejmé aj to, že správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu väzby a výkonu trestu nebolo vždy na požadovanej úrovni. Nedostatky sa vyskytli v dodržiavaní ústavného poriadku a časového rozvrhu dňa.

Samotná resocializačná prognóza v zmysle podanej hodnotiacej správy sa u odsúdeného javí byť menej priaznivá z dôvodu, že pred nástupom do výkonu trestu opakovane páchal trestnú činnosť, nemal stabilné zamestnanie, nie je vyučený, aktuálne je odsúdený za závažnejšiu trestnú činnosť.

Príslušné (ciele programu zaobchádzania) sú u neho plnené tiež len čiastočne, nakoľko počas výkonu trestu sa vyskytli u neho porušenia ústavného poriadku a časového rozvrhu dňa. Naopokon aj samotná resocializačná prognóza sa u neho javí byť menej priaznivá.

V konečnom dôsledku hodnotiaci správca riaditeľa ústavu konštatuje, že čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie, a preto riaditeľ ústavu odporučil ho podmiennečne prepustiť s dohľadom.

Okrem samotných skutočností vplyvných z hodnotiacej správy riaditeľa ústavu, konajúci (I. stupňový súd) zohľadňoval aj okolnosti viažuce sa k samotnej osobe odsúdeného, kde z pripojených osobných dokladov zistil, že v minulosti už sa opakovane nachádzal odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody. V tomto smere má I. stupňový súd za to, že nebola splnená materiálna podmienka na možnosť vo veci rozhodnúť pozitívnym výrokom (o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody). Príslušná (materiálna podmienka) vo svojej podstate sa viaže na samotný výkon trestu, kde osoba odsúdená má plnením svojich povinností a svojim správaním preukázať kvalitatívne polepšenie v takom rozsahu, že sa dá od nej očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Práve v kontexte tejto

(materiálnej podmienky) s ohľadom na osobu odsúdeného, nie je možné reálne očakávať, že v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu by odsúdený viedol riadny život, čo v konečnom dôsledku premietol I. stupňový súd do negatívneho výroku o zamietnutí žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažnosť odsúdený K. Z. bezprostredne po vyhlásení uznesenia, pričom podanú sťažnosť do konania odvolacieho súdu o nej bližšie neodôvodnil.

Na podklade podanej a bližšie neodôvodnenej sťažnosti, odvolací súd postupoval podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku tým, že preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie predchádzajúce jeho vydaniu, pričom dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného K. Z. je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť.

Odvolací súd preskúmajúc napadnuté uznesenie a príslušný na vec sa vzťahujúci spisový materiál dospel k záveru, že okresný súd vo veci postupoval zákonne súladným spôsobom, pokiaľ na základe skutočností obsiahnutých v odôvodnení uznesenia nevyhovet žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Podkladom pre takéto (negatívne rozhodnutie) sú skutočnosti nachádzajúce sa v samom odôvodnení napadnutého uznesenia konštatujúcim nesplnenie materiálnej podmienky umožňujúcej vo veci rozhodnúť výrokom pozitívnym. Z obsahu súdom I. stupňa realizovaného dokazovania nepochybne vyplýva, že odsúdený K. Z. počas realizovaného výkonu trestu odňatia slobody bol niekoľkokrát disciplinárne odmenený, naopak disciplinárne potrestaný nebol. Súčasne však sú z príslušnej (hodnotiacej správy) zistiteľné aj poznatky, ktoré konštatujú, že správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu väzby a výkonu trestu nebolo vždy na požadovanej úrovni. Samotná resocializačná prognóza v zmysle hodnotiacej správy riaditeľa ústavu sa javí byť ako menej priaznivá. Napriek konečnému návrhu riaditeľa ústavu na podmienené prepustenie odsúdeného nebolo samotnej žiadosti vyhovieť z dôvodov, na ktoré poukázal okresný súd v napadnutom uznesení. V kontexte samotného návrhu na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody realizovaného riaditeľom ústavu s dohľadom považuje za potrebné uviesť odvolací súd tú skutočnosť, že stanovisko riaditeľa ústavu pre konanie vo veci má len konzultatívny charakter. Pre konečné rozhodnutie o príslušnom výroku o podmienenom prepustení, resp. neprepustení osoby odsúdenej z výkonu trestu odňatia slobody je potrebné zhodnocovať aj okolnosti viažuce sa na samotnú osobu odsúdeného. V tomto smere správne poukázal konajúci (I. stupňový súd) na skutočnosť, že odsúdený K. Z. už bol v minulosti súdne trestaný aj k nepodmienečným trestom odňatia slobody. Zrejme tieto (predchádzajúce tresty) na neho nemali dostatočne prevýchovný účinok, keďže sa dopustil ďalšej trestnej činnosti, za ktorú aktuálne trest vykonáva. V tejto súvislosti nemožno mať za naplnený príslušný materiálny atribút umožňujúci rozhodnúť výrokom pozitívnym, keď nie je reálna záruka, že pre prípad podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody by odsúdený na slobode viedol riadny život.

Odvolací súd si preto odôvodnenie uznesenia okresného súdu osvojuje ako správne zistené. Keďže súčasne nezistil akýkoľvek dôvod na zmenu, resp. zrušenie napadnutého uznesenia rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.